

วารสารปริทัศน์

2.1 ถั่วเหลือง

ถั่วเหลืองมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Glycine Max (L) Merrill ซึ่งเป็นพืชที่อยู่ในตระกูล Leguminosae subfamily papilionoideae (2) จัดเป็นพืชตระกูลถั่วที่ปลูกและใช้บริโภคเป็นอาหารพื้นเมืองนานาชนิดในหมู่ชนแถบเอเชีย เช่น จีน เกาหลี ญี่ปุ่น ตลอดจนประเทศไทย ในประเทศไทยส่วนใหญ่จะปลูกถั่วเหลืองในบริเวณภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางตอนบน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดที่มีผลผลิตของถั่วเหลืองมากได้แก่ เชียงใหม่ กำแพงเพชร แพร่ ตาก สุโขทัย เลย ขอนแก่น สระบุรี กาญจนบุรี เป็นต้น ลักษณะโดยทั่วไปของถั่วเหลืองจะมีขนาดเมล็ด 0.10 - 0.20 กรัม สีของเปลือกมีหลายสี เช่น สีเหลืองซึ่งใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร สีดำใช้ในอุตสาหกรรมสกัดน้ำมัน ส่วนสีเขียวและสีน้ำตาลไม่มีผู้นิยมนำมาใช้กันมากนัก จมูกของถั่วเหลืองชนิดเปลือกเหลืองมักมีสีน้ำตาลแต่บางพันธุ์มีจมูกเป็นสีขาว ส่วนของใบเลี้ยง (cotyledon) ซึ่งมีสองใบอยู่ภายใต้เปลือกมีสีเหลืองหรือเขียว อายุการเก็บเกี่ยวถั่วเหลืองแปรตามพันธุ์และสภาวะปลูก โดยทั่วไปจะอยู่ในช่วง 90-100 วัน (2)

2.2 องค์ประกอบและคุณค่าทางโภชนาการของถั่วเหลือง

เมล็ดถั่วเหลืองเป็นแหล่งโปรตีนและไขมันจากพืชที่ดีที่สุดแหล่งหนึ่ง ปริมาณของสารอาหารในแต่ละส่วนของเมล็ดแตกต่างกันไป เช่น ในส่วนใบเลี้ยงจะมีโปรตีนร้อยละ 43-44 ไขมันร้อยละ 21-23 และคาร์โบไฮเดรตร้อยละ 29-30 ส่วนยอดอ่อนมีโปรตีนร้อยละ 40-41 ไขมันร้อยละ 11-12 และคาร์โบไฮเดรตร้อยละ 43-44 สำหรับถั่วเหลืองทั้งเมล็ดจะมีโปรตีนเป็นส่วนประกอบร้อยละ 40-43 ไขมันร้อยละ 19-21 และคาร์โบไฮเดรตร้อยละ 34-36 พบว่าในเนื้อถั่วเหลืองโดยเฉพาะส่วนของใบเลี้ยงจะมีโปรตีนและไขมันรวมกันร้อยละ 60 ของน้ำหนักถั่วทั้งเมล็ด และร้อยละ 30 เป็นพวกคาร์โบไฮเดรต นอกจากนี้ยังมีสารอาหารประเภท phosphatides, แร่ธาตุซึ่งจัดเป็นพวกแร่ธาตุและวิตามิน (2) ในถั่วเหลืองมีสารยับยั้งการใช้ประโยชน์จากโปรตีนโดยร่างกายชื่อ Trypsin inhibitor และ haemagglutinin สารเหล่านี้ทำลายได้ด้วยความร้อนที่ 100 °C เป็นเวลา 10 - 15 นาที

ซึ่งผลจากความร้อนนี้ยังช่วยยับยั้งการทำงานของ lipoxygenase และ urease ซึ่งเป็นตัวการที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นเขียวในถั่วเหลือง (2) โปรตีนส่วนใหญ่ในถั่วเหลืองเป็น globulin ซึ่งไม่ละลายน้ำที่ isoelectric pH (pH 4 - 5) เกือบที่ความเข้มข้นเหมาะสมทำให้ globulin ละลายได้มากขึ้นและโปรตีนส่วนใหญ่ละลายได้ดีขึ้นเมื่อ pH อยู่ห่างออกไปจาก isoelectric pH เมื่อนำสารละลายโปรตีนถั่วเหลืองไปผ่านกระบวนการ ultracentrifugation พบว่ามีส่วนของโปรตีน 4 ส่วนที่มีค่า sedimentation coefficient เป็น 2S, 7S, 11S และ 15S โดยที่โปรตีนส่วน 7S จะมีมากที่สุดคือประมาณร้อยละ 37 รองลงมาคือโปรตีนส่วน 11S, 2S และ 15S ตามลำดับ (2)

โปรตีนจากถั่วเหลืองมีกรดอะมิโนที่จำเป็น (essential amino acid) อยู่ครบทุกตัว แต่กรดอะมิโนที่มี sulfur เป็นองค์ประกอบได้แก่ cystine และ methionine มีอยู่ในปริมาณจำกัด แต่เมื่อเสริม methionine ในผลิตภัณฑ์โปรตีนถั่วเหลืองร้อยละ 1.5 จะทำให้ค่า PER (protein efficiency ratio) ของโปรตีนถั่วเหลืองเข้มข้นและโปรตีนถั่วเหลืองสกัดเพิ่มขึ้นจาก 2.25 และ 1.60 เป็น 3.16 และ 2.28 ตามลำดับ (2)

กรดไขมันที่พบในถั่วเหลืองประกอบด้วยชนิดอิ่มตัวและไม่อิ่มตัวในอัตราส่วนค่อนข้างคงที่คือประมาณ 15 ต่อ 85 มีกรดไขมันชนิดไม่อิ่มตัวที่จำเป็นกับร่างกายอยู่ในปริมาณสูง (ร้อยละ 30 - 40 ของกรดไขมันไม่อิ่มตัว) โดยเฉพาะ linoleic และ linolenic acid (2)

คาร์โบไฮเดรตที่พบในถั่วเหลืองมีทั้งพวกที่ละลายน้ำได้และละลายน้ำไม่ได้ พวกแรกส่วนใหญ่มีโมเลกุลขนาดเล็ก เช่น sucrose, raffinose และ stachyose ส่วนพวกไม่ละลายน้ำเป็นกลุ่มที่มีโมเลกุลซับซ้อน เช่น arabinose, arabinogalactan และอาจรวมถึงสารในกลุ่มของ pectin ด้วย (2)

สำหรับเกลือแร่พบหลายชนิดในถั่วเหลือง อาทิ phosphorus ร้อยละ 0.78, sodium ร้อยละ 0.24, potassium ร้อยละ 1.83, calcium และ sulfur ร้อยละ 0.24, magnesium ร้อยละ 0.31 นอกจากนี้ยังพบแร่ธาตุที่มีปริมาณเพียงเล็กน้อย ได้แก่ chloride, boron manganese และ copper เป็นต้น (2)

2.3 ผลิตภัณฑ์จากถั่วเหลือง

ในปัจจุบันผลิตภัณฑ์จากถั่วเหลืองมีหลายชนิด ได้แก่ (3)

2.3.1. แป้งถั่วเหลืองชนิดไขมันเต็ม (Full Fat Soy Flour)

ผลิตจากถั่วเหลืองที่กระเทาะเปลือกออก แล้วนำมาผ่านลูกกลิ้งรีดให้เป็นแผ่นบาง ผ่านความร้อนเพื่อทำลายเอนไซม์ที่เร่งปฏิกิริยา oxidation ของไขมัน บดเพื่อให้ได้แป้งที่ ผ่านตะแกรงมาตรฐานขนาด 100 mesh แล้วจึงลดความชื้น ผลิตภัณฑ์ชนิดนี้มีโปรตีนประมาณร้อยละ 40 - 50

2.3.2. แป้งถั่วเหลืองสกัดไขมัน (Defatted Soy Flour)

ผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ใช้มากในอุตสาหกรรมอาหารเพราะกรรมวิธีผลิตไม่ยุ่งยาก เก็บรักษาได้ง่ายไม่เกิดกลิ่นเหม็น เนื่องจากมีไขมันต่ำ (ไม่เกินร้อยละ 1) วิธีผลิตจะใช้ถั่วเหลือง ที่คัดเลือกและทำความสะอาด ทำให้ร้อนจนมีความชื้นประมาณร้อยละ 10 อัดให้เป็นแผ่นบางแล้วสกัด ไขมันออกด้วย hexane เมื่อไล่ hexane ออกแล้วบดร้อนผ่านตะแกรงตามขนาดที่ต้องการ ผลิตภัณฑ์ จะมีโปรตีนอยู่สูงกว่าร้อยละ 50 โดยน้ำหนักแห้ง

2.3.3. โปรตีนถั่วเหลืองเข้มข้น (Soy Protein Concentrate)

เป็นแป้งถั่วเหลืองสกัดไขมันที่แยกคาร์โบไฮเดรตที่ละลายได้และสารที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำ ออกทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ถั่วเหลืองเข้มข้นที่มีโปรตีนประมาณร้อยละ 70 โดยน้ำหนักแห้ง

กระบวนการผลิตโปรตีนถั่วเหลืองเข้มข้นมี 3 วิธี คือ

2.3.3.1 ใช้สารละลายแอลกอฮอล์ละลายน้ำตาล sucrose, raffinose, stachyose และส่วนที่ไม่ใช่โปรตีนออกเหลือเฉพาะส่วนโปรตีนและ polysaccharide

2.3.3.2 ใช้สารละลายกรดเจือจาง pH 4.5 ละลายน้ำตาลออก ทำให้เป็นกลาง แล้วทำให้แห้ง

2.3.3.3 ให้ความร้อนชื้นหรือไอน้ำ ทำให้โปรตีนเสื่อมสภาพจนไม่ละลายน้ำ แล้วใช้น้ำ ล้างน้ำตาลและสารที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำออก

2.3.4. โปรตีนถั่วเหลืองสกัด (Soy Protein Isolate)

เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีโปรตีนสูงสุด คือมากกว่าร้อยละ 90 โดยน้ำหนักแห้ง ผลิตได้ จากการสกัดแยกโปรตีนจากแป้งถั่วเหลืองสกัดไขมันด้วยสารละลายต่าง (pH 10 - 11) แล้วตกตะกอนโปรตีนที่สกัดได้โดยปรับ pH ด้วยกรดให้อยู่ในช่วง isoelectric point (pH 4 - 5) แยกตะกอนโปรตีนออกแล้วทำแห้งหรือปรับ pH ให้เป็นกลางก่อนทำแห้ง

2.3.5. โปรตีนถั่วเหลืองแปลงเนื้อสัมผัส (Textured Soy Protein)

เป็นผลิตภัณฑ์จากโปรตีนถั่วเหลืองที่ผ่านกระบวนการแปรรูปจนมีลักษณะเนื้อสัมผัสตลอดจน สี กลิ่น และสมบัติด้านการเคี้ยว คล้ายโปรตีนจากเนื้อสัตว์ (4)

2.4 การแปลงเนื้อสัมผัสโปรตีน

การแปลงเนื้อสัมผัสโปรตีนเป็นการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพ และเคมีของสารโปรตีนจนลักษณะปรากฏ โครงสร้าง ขนาด ความรู้สึกขณะเคี้ยวเหมือนโปรตีนจากเนื้อสัตว์ สารโปรตีนที่แปลงเนื้อสัมผัสแล้วต้องคงสภาพโครงสร้างหรือเนื้อสัมผัสไว้ได้เมื่อผ่านกระบวนการประกอบอาหารตามคำนิยามของ USDA ผลิตภัณฑ์โปรตีนจากพืชที่แปลงเนื้อสัมผัส หมายถึง ผลิตภัณฑ์อาหารที่ผลิตจากแหล่งโปรตีนบริโภคได้ มีโครงสร้างและเนื้อสัมผัสเฉพาะตัวเมื่อนำไปประกอบอาหารต้องคงสภาพโครงสร้างไว้ได้โดยไม่เปลี่ยนแปลง (5) ลักษณะโครงสร้างของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสควรใกล้เคียงกับการจัดเรียงตัวของเส้นใยในกล้ามเนื้อสัตว์เพื่อการยอมรับของผู้บริโภค

2.4.1 ประวัติการแปลงเนื้อสัมผัสโปรตีน

ความพยายามของมนุษย์ที่จะผลิตอาหารที่มีเส้นใยคล้ายเนื้อสัตว์เริ่มมีขึ้นตั้งแต่ศตวรรษที่ 14 โดย Boyer ใช้กระบวนการ spinning ผลิตอาหารที่มีลักษณะดังกล่าวและกระบวนการนี้ก็ได้นำมาโดยตลอด (6) อีกกระบวนการหนึ่งที่ใช้ผลิตเส้นใยจากโปรตีนได้แก่ extrusion ซึ่งเริ่มมีขึ้นตั้งแต่ศตวรรษที่ 15 โดย Anson และ Pader (7) ส่วนกระบวนการที่สามคือ freeze texturization (8)

2.4.2 กระบวนการ Fiber - Spinning

Boyer เป็นผู้นำกระบวนการนี้มาใช้กับอาหาร โดยเริ่มศึกษาวิธีผลิตเส้นใยโปรตีนขึ้นก่อนแล้วจึงนำมาเชื่อมยึดเข้าด้วยกันจนได้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะคล้ายเนื้อสัตว์ กระบวนการของ Boyer เป็นแบบ wet fiber spinning ซึ่งใช้หลักการละลายโปรตีนบริโภคได้ด้วยสารละลายต่าง และตกตะกอนที่ isoelectric point ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นเส้นใย จากนั้นเชื่อมให้เป็นมัดด้วยสารเชื่อมชนิดต่างๆ เช่น albuminoid protejn (6,9)

โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับ polymer ที่จะเกิดเป็นเส้นใยคือ น้ำหนักโมเลกุลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 10,000-50,000 มีสมมาตรในแนวเส้นตรง ขนาดโมเลกุลยาว ไม่มี side chain

ขนาดใหญ่และมีความเป็นข้าวสูง (6)

Kinsella (9) ได้ผลิตอาหารจากสารละลายโปรตีนถั่วเหลืองสกัดที่มีความเข้มข้นร้อยละ 20 ปรับ pH เป็น 10 - 12 ด้วยด่างที่อุณหภูมิ 50 ° C ซึ่งจะได้สารละลายที่มีความหนืดในช่วง 30 - 350 poise ขั้นตอนนี้อาจเติมสารให้สี กลิ่น รสชาติ ไปด้วยพร้อมกัน ถ้ามีสารประกอบที่ไม่ละลาย เช่น ไขมันจะทำให้เส้นใยมีความแข็งแรงน้อยลง การเติมสารปรุงแต่งกลิ่นรสและเสริมคุณค่าทางโภชนาการมากกว่าร้อยละ 30 จะทำให้ค่า tensile strength ของเส้นใยลดลง (9) ในกระบวนการผลิตสารละลายโปรตีนจะเคลื่อนผ่าน multi orifice spinnerette (ซึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.0075-0.075 มิลลิเมตร และมีรูประมาณ 1000 ถึง 15000 รู) ภายใต้ความดันเพื่อเคลื่อนตัวลงในภาชนะที่บรรจุสารละลายกรดที่ pH 2-3 ซึ่งทำให้เกิดลักษณะของเส้นใยขึ้น เส้นใยเหล่านี้จะผ่านมายังหน่วยปรับสภาพให้เป็นกลาง แล้วนำมายืดตัวภายใต้แรงดึง (tensile) ทำให้การเรียงตัวและค่า tensile strength ของเส้นใยเพิ่มขึ้น การเคลือบเส้นใยด้วยสารเคลือบชนิดต่างๆ เช่น albuminoid protein gelatin gum หรือ processed starch และให้ความร้อนจะทำให้เส้นใยเชื่อมเข้าด้วยกันด้วยพันธะทางเคมีมีผลให้เกิดก้อนมวลที่มีลักษณะคล้ายเนื้อสัตว์ (9) Kinsella อธิบายกลไกในการเกิดเส้นใยว่าเริ่มจาก globular protein คลายตัวอยู่ในลักษณะ random coil โดยการเสื่อมสภาพในสภาวะต่างและเมื่อสารละลายผ่าน spinnerette มายังภาชนะที่บรรจุสารละลายกรด ความดันและแรงหนีบตัด (shear force) ที่ใช้ทำให้เกิดการเรียงตัวของเส้นใยโปรตีนตามแนวแกนยาว (9)

ได้มีการทดลองนำโปรตีนสกัดชนิดต่างๆ เช่น โปรตีนถั่วเหลืองสกัด, casein, whey หรือโปรตีนสกัดจากปอดและกระเพาะลูกวัวมาแปลงเนื้อสัมผัส โดยกระบวนการดังกล่าวพบว่าผลิตภัณฑ์จะมีลักษณะแตกต่างกันตามชนิดของโปรตีนสกัด (6,9)

ผลิตภัณฑ์จากกระบวนการ spinning ใช้ในลักษณะเนื้อเทียม สามารถทนแรงบิด เเฉือน การแซ่แข็งและการทำแห้ง มีความชื้นต่ำ จึงไม่มีปัญหาเรื่องการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ระหว่างการเก็บ แต่เมื่อเก็บไว้นานจะเกิดสีเทา ความเหนียวเพิ่มขึ้นแต่ความยืดหยุ่นลดลง (9) ข้อเสียของกระบวนการนี้คือเทคโนโลยียุ่งยากซับซ้อน เครื่องมือราคาแพงและต้องการเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญสูง ถ้ามีอนุภาคที่ไม่ละลายในระบบโปรตีนจะทำให้เกิดรอยแตกในเส้นใย และอาจมีการอุดตันของรูใน spinnerette เนื่องจากการจับตัวเป็นก้อนของวัตถุดิบ (9)

2.4.3 กระบวนการ Extrusion

เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดเส้นใยในผลิตภัณฑ์ ในระยะแรกใช้กระบวนการนี้สกัดน้ำมันจากเมล็ดพืชหรือทำให้แป้ง (starch) เกิดเจล (9) Clark (7) กล่าวว่า Anson และ Pader นำกระบวนการนี้มาใช้กับอาหารโปรตีนเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีเนื้อสัมผัสและสมบัติด้านการเคี้ยวคล้ายเนื้อสัตว์ และกระบวนการ extrusion ก็ได้พัฒนามาโดยตลอด

Atkinson (10) ทดลองใช้กระบวนการ extrusion ผลิตอาหารโปรตีน ที่มีลักษณะพอง (puff) มีช่องอากาศที่จัดเรียงกันอย่างไม่เป็นระเบียบและไม่มีโครงสร้างเส้นใย แต่มีความรู้สึกขณะเคี้ยวเหมือนเนื้อสัตว์ ต่อมาเขาได้ปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อทำให้ช่องอากาศจัดเรียงตัวอย่างมีระเบียบเพื่อให้เกิดโครงสร้างเส้นใยในผลิตภัณฑ์ กระบวนการ extrusion ใช้หลักการนำอาหารโปรตีนขึ้นผ่านแรงหนีบตัด (shear force) ภายใต้ความดันและอุณหภูมิสูง ซึ่งจะทำให้เกิดก้อนมวลที่ยืดหยุ่น (plasticized mass) อันเนื่องมาจากการเกิด gelatinization และ polymerization ของโปรตีน (7) ปัจจัยที่มีผลต่อสมบัติของผลิตภัณฑ์สุดท้ายจากกระบวนการนี้คือชนิดและความชื้นของวัตถุดิบ วัตถุดิบที่ใช้ไม่ควรอยู่ในลักษณะที่เสื่อมสภาพเพราะทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีแรงยึดน้อยหรือไม่มีเลย แหล่งของโปรตีนที่ใช้ทั่วไปได้แก่ แป้งถั่วเหลือง ถั่วเหลืองบดหยาบหรือโปรตีนถั่วเหลืองเข้มข้น (7) ความชื้นของวัตถุดิบเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดต่อลักษณะโครงสร้างของผลิตภัณฑ์ พบว่าปริมาณความชื้นที่เหมาะสมอยู่ระหว่างร้อยละ 15 - 40 กรณีที่วัตถุดิบมีความชื้นต่ำ ผลิตภัณฑ์จะมีเนื้อแน่นและไม่ขยายตัว แต่ถ้าความชื้นสูงเกินไปจะทำให้ผลิตภัณฑ์มีเนื้อนุ่มและยุบบางส่วน นอกจากนั้นความชื้นของวัตถุดิบยังมีผลต่อการเกิด gelatinization แรงยึด และการปลดปล่อยไอน้ำออกจากผลิตภัณฑ์อีกด้วย (11) pH ของผลิตภัณฑ์มีผลต่อลักษณะของผลิตภัณฑ์เช่นกัน เมื่อ pH อยู่ในช่วง 5 - 6.5 ผลิตภัณฑ์จะมีเนื้อแน่นและเหนียว แข็งตัวช้าและดูดน้ำไม่ดี ในขณะที่ pH ช่วงต่างให้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตรงกันข้าม (9)

ขั้นตอนการแปลงเนื้อสัมผัสอาหารโปรตีนโดยวิธี extrusion เริ่มจากการผ่านส่วนผสมต่าง ๆ เข้าเครื่อง cooker extruder ที่ความดันประมาณ 300 - 700 ปอนด์/ตารางนิ้ว โดยใช้อุณหภูมิประมาณ 200 - 400 °C แล้วอัดผ่านรูเปิดที่มีขนาดและรูปร่างตามลักษณะผลิตภัณฑ์ เนื้อสัมผัสของโปรตีนจะเปลี่ยนไปขณะเคลื่อนที่ผ่านสกรูของเครื่อง จากอุณหภูมิและความดันระดับที่ใช้ทำให้โปรตีนเกิดการแปลงสภาพและมีลักษณะยืดหยุ่นคล้ายเนื้อสัตว์ จากนั้นลดความชื้นให้เหลือร้อยละ 6 - 8 (12) ผลิตภัณฑ์จากกระบวนการ extrusion จะแตกต่างกันในแง่ของความหนาแน่น รูปร่าง ขนาด สี และกลิ่นรส เนื่องจากความแตกต่างของสภาวะในการผลิต

ส่วนผสมตั้งต้น รูปแบบของหัว die ที่ใช้ ความเร็วของใบมีดที่ตัดขณะผ่านออกจากเครื่อง (12)

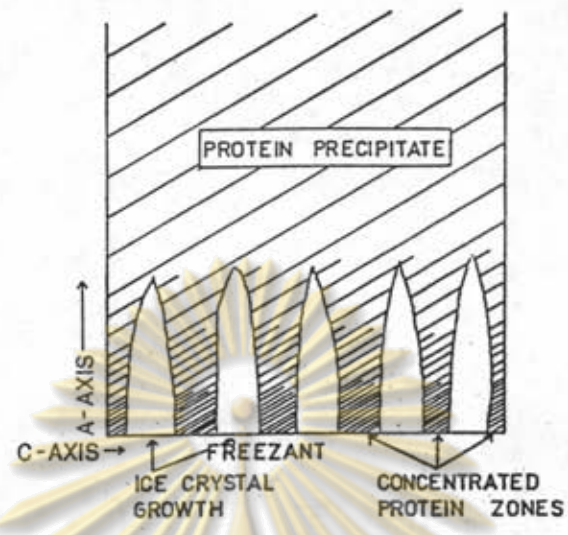
เมื่ออุณหภูมิของวัตถุดิบผ่านเครื่อง extruder มันจะเคลื่อนตัวแบบเกลียว (helical pattern) ทำให้วัตถุดิบชนิดต่าง ๆ รวมเป็นเนื้อเดียวกันได้ดีและการถ่ายเทความร้อนในส่วนผสมก็ดีขึ้น ด้วยการเพิ่มพลังงานและแรงหนีบตัดให้ส่วนผสมที่เคลื่อนผ่านสกรูจะทำให้ค่าความหนืดเพิ่มขึ้น เป็นผลให้เกิดโครงตาข่าย (network) เชื่อมระหว่างสารโปรตีน ดังนั้นโปรตีนจะจัดเรียงตัวเป็นแผ่นในทิศทางที่มันเคลื่อนที่ไป อย่างไรก็ตามถ้าแรงหนีบตัดมากไปจะทำให้โครงสร้างมีรอยแตกและความเชื่อมแน่น (cohesiveness) ในผลิตภัณฑ์ลดลง (7)

ปัจจุบันกระบวนการ extrusion ได้พัฒนามาเป็นแบบ double extrusion คือใช้เครื่องที่มีสกรู 2 ตัวต่อเนื่องกัน ตัวแรกทำหน้าที่ปรับความชื้นในวัตถุดิบให้เหมาะสม ควบคุมให้เกิด dough เพิ่มอุณหภูมิ แปรสภาพโปรตีนและลดกลิ่นอันไม่พึงปรารถนาในแป้งถั่วเหลือง ส่วนสกรูตัวที่ 2 ทำหน้าที่เพิ่มอุณหภูมิให้สูงขึ้น ปรับโครงสร้างของเส้นใยให้เชื่อมต่อกัน ลดอุณหภูมิและตัดผลิตภัณฑ์ให้มีขนาดตามต้องการ เมื่อนำมาคูดน้ำคั้นผลิตภัณฑ์จะมีเนื้อสัมผัสคล้าย myofibrillar protein (13)

ข้อดีของผลิตภัณฑ์จากกระบวนการนี้คือมีความชื้นต่ำจึงเก็บที่อุณหภูมิห้องได้ประมาณ 1 ปี คินรูปได้โดยไม่เสียลักษณะโครงสร้าง มีกลิ่นที่รียบเนียนในปริมาณต่ำเพราะผ่านอุณหภูมิสูงในขั้นตอนผลิต คูดน้ำและไขมันดีทำให้สูญเสียไขมันน้อยเมื่อผลิตเป็นอาหาร สำหรับข้อเสียคือความร้อนที่ใช้ทำให้สูญเสียสารอาหารบางตัวเช่นวิตามินซี (14) และยังเร่งปฏิกิริยา Maillard อันเป็นผลให้เกิดสีน้ำตาลในผลิตภัณฑ์อีกด้วย (14)

2.5 กระบวนการแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็ง

การแปลงเนื้อสัมผัสโปรตีนโดยวิธีแช่แข็ง (freeze texturization) ทำได้โดยนำสารละลายหรือ slurry ของโปรตีนไปแช่แข็งโดยให้ความเย็นกับระบบโปรตีนเพียงด้านเดียว จนถึงจุด eutectic จะเริ่มเกิดผลึกน้ำแข็งซึ่งเติบโตขึ้นเป็นเส้นตรงและจัดเรียงตัวในแนวตั้งฉากกับพื้นผิวที่ได้รับความเย็น ขณะที่ผลึกน้ำแข็งเติบโตจะดันสารโปรตีนให้เคลื่อนเข้าหากันและดึงดูโมเลกุลของน้ำจากสารโปรตีนให้มาเกาะที่ผิวทำให้สารโปรตีนในส่วนที่อยู่ระหว่างผลึกและกึ่งก้านของผลึกเข้มข้นมากขึ้น (รูปที่ 2.1) (15)

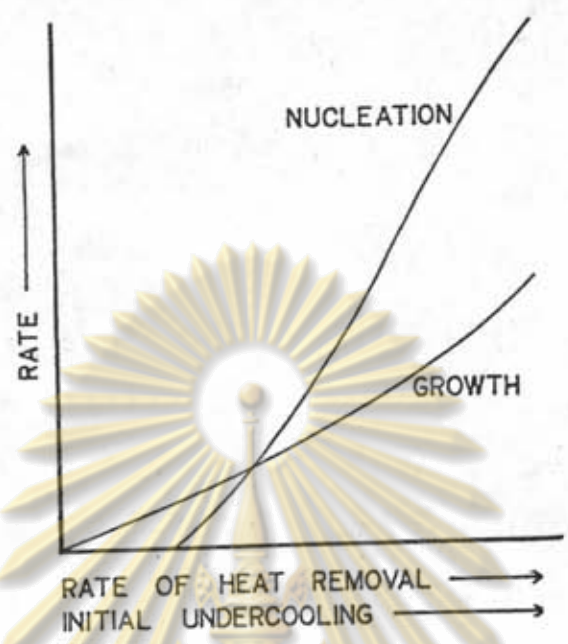

รูปที่ 2.1 การจัดเรียงตัวของผลึกน้ำแข็งเมื่อระบบโปรตีนสัมผัสตัวทำความเย็นด้านเดียว

โครงสร้างผลึกน้ำแข็งที่เกิดขึ้นระหว่างแช่แข็งเป็นแม่แบบของโครงสร้างเส้นใยโปรตีน พบว่าจำนวน ขนาด ลักษณะทางธรรมชาติ และการจัดเรียงตัวของผลึกน้ำแข็งมีผลต่อขนาด จำนวน และการจัดเรียงตัวของเส้นใย ดังนั้นปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิด nucleus อัตราการเติบโต และทิศทางของผลึกน้ำแข็งจึงมีผลต่อโครงสร้างเส้นใยโปรตีนด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเกิด nucleus และการเติบโตของผลึกน้ำแข็งของระบบสารละลายที่มีอุณหภูมิต่ำกว่า 0°C แสดงได้ดังรูปที่ 2.2 (15)

เมื่อเพิ่มอัตราการกำจัดพลังงานความร้อนออกจากระบบแช่แข็งโดยลดอุณหภูมิ อัตราการเกิด nucleus และอัตราการเติบโตของผลึกน้ำแข็งจะเพิ่มขึ้น ในกรณีที่อัตราเร็วของการแช่แข็งต่ำ อัตราการเติบโตของผลึกจะมากกว่าอัตราการเกิด nucleus ทำให้ผลึกมีขนาดใหญ่แต่มีจำนวนน้อย ดังนั้นเส้นใยที่เกิดขึ้นจึงใหญ่และมีจำนวนน้อยแต่เมื่ออัตราเร็วของการแช่แข็งสูงอัตราการเกิด nucleus จะมากกว่าอัตราการเติบโตของผลึกจึงได้เส้นใยขนาดเล็กเป็นจำนวนมาก (15)

เมื่อผลึกน้ำแข็งละลายสารโปรตีนเข้มข้นยังคงเกาะตัวกันแน่น จึงเกิดช่องว่างขนาดเล็ก เรียงขนานกันขึ้นแทนที่เป็นเหตุให้โปรตีนเข้มข้นเหล่านั้นอยู่ในลักษณะเส้นใย หลังจากกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยการแช่ใน ethyl alcohol หรือใช้วิธี freeze drying จะนำโครงสร้างที่ได้มา ทำให้เสถียรด้วยความร้อนซึ่งทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ทนอุณหภูมิและความดันสูงได้รวมทั้งสามารถดูดซับสารอื่น ๆ ได้ เช่น สารแต่งกลิ่นรส หรือไขมัน เป็นต้น (15)

รูปที่ 2.2 อัตราการเติบโตและการเกิด nucleus ของผลึกน้ำแข็ง

ดังนั้นขั้นตอนสำคัญในการแปลงเนื้อสัมผัสโปรตีนโดยวิธีแช่แข็งได้แก่ การแยกแก้วภาคของสาร
 ขณะแช่แข็งเป็นผลึกน้ำแข็งและสารโปรตีนเข้มข้น การจัดเรียงตัวของผลึกน้ำแข็งซึ่งเป็นแม่แบบของ
 การจัดเรียงตัวของสารโปรตีนเข้มข้นและการเสถียร โครงสร้างที่เกิดขึ้นโดยทำให้เกิดพันธะทางเคมี(16)

2.5.1 ปัจจัยที่มีผลกับการแปลงเนื้อสัมผัสโปรตีนโดยวิธีแช่แข็ง

ปัจจัยสำคัญที่มีผลกับคุณภาพโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสจากกระบวนการนี้ได้แก่ ความเข้มข้น
 ของของแข็ง ความเป็นกรดด่าง(pH) สภาพแช่แข็งและการทำให้โครงสร้างอยู่ตัวด้วยความร้อน
 (17) สำหรับความเข้มข้นของของแข็งพบว่ามีผลกับคุณภาพด้านเนื้อสัมผัส โดยทั่วไปความเข้มข้น
 ของของแข็งในระบบโปรตีนควรมีปริมาณต่ำ เพราะเมื่อความเข้มข้นของของแข็งเพิ่มขึ้นปริมาณของแข็ง
 ที่ละลายได้จะเพิ่มขึ้นซึ่งจะไปขัดขวางการเติบโตของผลึกน้ำแข็งในแนวเส้นตรงจึงทำให้ความเป็นเส้นใย
 (fibrousness) ของผลิตภัณฑ์ลดลง ปัจจัยต่อมาที่มีผลต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ได้แก่ pH พบว่า pH
 ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดอยู่ในช่วงที่โปรตีนสามารถละลายได้มากซึ่งได้แก่ช่วงที่เป็นด่าง

(pH 7 - 10 สำหรับโปรตีนส่วนใหญ่) เพราะโมเลกุลของโปรตีนสามารถคลายตัวได้ดีและเกิดปฏิกิริยา *sulphydryl-disulfide interchange* ได้ดี (17,18) สำหรับสภาวะแช่แข็งต้องทำในลักษณะที่ ผลึกน้ำแข็งเกิดเป็นเส้นตรงและจัดเรียงตัวในทิศทางตั้งฉากกับพื้นผิวตัวทำความเย็น โดยทั่วไปจะให้ พื้นผิวเพียงด้านเดียวของสารโปรตีนสัมผัสกับตัวทำความเย็นเช่น น้ำแข็งแห้ง ไนโตรเจนเหลว

สำหรับอัตราเร็วของการแช่แข็งที่จะทำให้เกิดสภาวะดังกล่าวอยู่ในช่วง 0.03 - 0.5 ฟุต/ชั่วโมง การทำให้โครงสร้างอยู่ตัวด้วยความร้อนเป็นปัจจัยสำคัญอีกอันหนึ่งสำหรับกระบวนการนี้คือ การเสถียร โครงสร้างเส้นใยด้วยความร้อนมีผลให้โครงสร้างดังกล่าวไม่ละลายเมื่อคุดน้ำกลับ ในขั้นตอนนี้สิ่งสำคัญคือ ต้องไม่ให้หยดน้ำสัมผัสกับก้อนโปรตีนเพราะจะทำให้เส้นใยละลายและรวมกันเข้าอีกครั้งหนึ่ง เป็นเหตุให้ โปรตีนสูญเสียลักษณะเส้นใย

2.5.2 ประวัติและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลงเนื้อสัมผัสอาหารโปรตีนโดยวิธีแช่แข็ง

การแปลงเนื้อสัมผัสโปรตีนโดยวิธีแช่แข็งเริ่มตั้งแต่ศตวรรษที่ 16 ณ ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งนิยมผลิต *kori-tofu* โดยแช่ตะกอนโปรตีนถั่วเหลือง (*tofu*) ในหิมะ โดยมีวัตถุประสงค์ดั้งเดิม เพื่อเก็บถนอม *tofu* เมื่อละลายน้ำแข็งออกพบว่าผลิตภัณฑ์ที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากคือมีรูพรุน คล้ายฟองน้ำและคงสภาพโครงสร้างไว้ได้ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ที่มีความคงตัวที่อุณหภูมิห้องจึงให้ความร้อน ระเหยน้ำส่วนที่มากเกินไปออก (8)

ในปัจจุบันการผลิต *kori-tofu* ใช้ตะกอนโปรตีนถั่วเหลืองที่บีบน้ำบางส่วนออก แล้ว แช่แข็งที่อุณหภูมิ -10 ถึง -20°C เก็บที่ -3°C เป็นเวลา 3 - 4 สัปดาห์ (19) เมื่อละลาย น้ำแข็งออกจะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความคงตัวและมีความสามารถในการคุดน้ำคั้นสูง (19) Okumura และ Wilkinson (20) ใช้โปรตีนไขมันต่ำเตรียมโปรตีน *slurry* แล้วแช่แข็งที่อุณหภูมิต่ำกว่า จุดเยือกแข็ง ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีลักษณะและเนื้อสัมผัสคล้ายเนื้อสัตว์ เขาได้นำมาบดเพื่อความเหมาะสม ในการประกอบอาหารต่อไป Middendorf และคณะ (21) เตรียม *slurry* จากโปรตีนถั่วเหลือง ซึ่งผสมไขมันและเกลือแกง *homogenize* แล้วกำจัดฟองอากาศ จากนั้นแช่แข็งที่อุณหภูมิ -23°C เป็นเวลา 17 ชั่วโมง แล้วกำจัดผลึกน้ำแข็งพร้อมกับเสถียรโครงสร้างด้วยความร้อนแบบแห้งที่ 100°C ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีความรู้สึกเคี้ยวคล้ายเนื้อสัตว์ Matsumoto และคณะ (22) ทดลองแปลงเนื้อสัมผัส โปรตีนเนื้อปลาที่ผสมเกลือแกงโดยวิธีแช่แข็ง 2 ขั้นตอนคือที่อุณหภูมิ -10 ถึง -20°C และ -25 ถึง -30°C เป็นเวลาอย่างน้อย 3 ชั่วโมงและ 2 ชั่วโมงตามลำดับ พบว่าผลิตภัณฑ์มีโครงสร้างแบบแบ่งเป็นชั้น (*stratified structure*) เห็นชัดและมีอายุการเก็บที่ดีที่อุณหภูมิแช่แข็ง Rogozhin และ

คณะ (23) ได้สกัดโปรตีนชนิด myofibrillar จากเนื้อปลาในสภาวะต่าง แล้วแช่แข็งใน ภาชนะรูปทรงกระบอกที่อุณหภูมิ -10°C เป็นเวลา 12 ชั่วโมง ละลายน้ำแข็งออกที่ 22°C ได้ ผลิตภัณฑ์ลักษณะคล้าย jelly ซึ่งคงรูปร่างของภาชนะบรรจุและมีรูพรุนในโครงสร้างเส้นใย (fine pored fibrous structure) Lawrence และ Jelen (24) กับ

Consolacion และ Jelen (25) ทดลองแช่แข็งโปรตีนสกัดจากเศษกระดูกไก่ในภาชนะรูปทรง กระบอก (semi-infinite cylinder) ที่อุณหภูมิ -76°C ในตู้แช่แข็งที่ใช้คาร์บอนไดออกไซด์เหลว เป็นตัวทำความเย็น กำจัดผลึกน้ำแข็งและเสถียรโครงสร้างด้วยระบบ microwave พบว่าเกิด โครงสร้างเส้นใยที่ยึดเกี่ยวกันมากขึ้นเมื่อเพิ่มอัตราเร็วในการแช่แข็งและ pH ของตะกอนโปรตีน ก่อนแช่แข็งเพิ่มจาก 4.5 เป็น 6 นอกจากนี้พบว่าผลิตภัณฑ์แช่แข็งที่การถ่ายเทความร้อนเกิดหลาย ทิศทางจะมีรูพรุนและเส้นใยจัดเรียงตัวอย่างไม่เป็นระเบียบ มีการยึดเกี่ยวน้อย Lugay และ Kim (17) แนะนำว่าโปรตีนที่ใช้แปลงเนื้อสัตว์โดยวิธีแช่แข็งต้องมีการละลายและเสถียร ได้ดีด้วยความร้อน นอกจากนี้ในระบบโปรตีนที่ใช้อาจมีอนุภาคที่ไม่ละลายปนอยู่ด้วยก็ได้แม้ว่าค่า tensile strength ของผลิตภัณฑ์จะขึ้นกับความเข้มข้นของอนุภาคดังกล่าว อย่างไรก็ตาม Kim ก็ไม่ได้แสดงผลของความเข้มข้นของอนุภาคที่ไม่ละลายต่อค่า tensile strength การใช้สารละลายโปรตีนเป็นวัตถุดิบในการแช่แข็งจะให้ผลดีหลายประการเช่น โปรตีนยังอยู่ ในสภาพยึดตัวซึ่งทำให้เกิดปฏิกิริยา polymerization ระหว่างโมเลกุลของโปรตีนได้มาก ความ เข้มข้นของของแช่แข็งในระบบโปรตีนก่อนแช่แข็งควรอยู่ในช่วงร้อยละ 3-40 เพื่อให้เกิดเส้นใยที่ดี (17)

2.6 ผลิตภัณฑ์อาหารจาก โปรตีนแปลงเนื้อสัตว์

การบริโภคโปรตีนถั่วเหลืองแปลงเนื้อสัตว์หรือเนื้อเทียมในประเทศไทยอยู่ในวงจำกัด เพราะเนื้อเทียมทุกชนิดในปัจจุบันไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นรสชาติ กลิ่น หรือเนื้อสัมผัส อีกทั้งราคายังค่อนข้างแพงแม้จะถูกกว่าเนื้อสัตว์ก็ตาม และเป็นผลิตภัณฑ์ที่ค่อนข้างใหม่ สำหรับคนไทยส่วนใหญ่ กลุ่มผู้บริโภคที่ใช้โปรตีนแปลงเนื้อสัตว์เป็นอาหารได้แก่ ผู้มีปัญหาด้านโภชนาการ เช่น ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงหรือโรคอ้วนซึ่งไม่ต้องการไขมันจากเนื้อสัตว์และกลุ่มผู้บริโภคอาหาร มังสวิรัติหรืออาหารเจ สำหรับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ในประเทศไทยมีสองลักษณะคือสั่งจาก ต่างประเทศแล้วนำมาบรรจุใหม่เพื่อขายปลีก และผลิตพร้อมจำหน่ายเองเช่น โปรตีนเกษตรของสถาบัน ค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (4)

โปรตีนแปลงเนื้อสัตว์จากกระบวนการ spinning ประกอบด้วยเส้นใย (filament)

ร้อยละ 40 สารเชื่อมเช่น albuminoid protein ร้อยละ 10 ไขมันร้อยละ 20 และส่วนผสมอื่น เช่น โปรตีนจากข้าวสาลี แป้งถั่วเหลือง น้ำตาล สารให้กลิ่นรสและสีร้อยละ 30 (4) ผลิตภัณฑ์นี้ อยู่ในลักษณะเป็นแผ่น ก้อน หรือขึ้นคล้ายเนื้อสัตว์ เช่น เนื้อวัว เบคอน แอม เนื้อปลา เนื้อไก่และอาหาร เข้าที่มีลักษณะเหมือนไส้กรอกไม่มีไขมันสัตว์รวมทั้ง cholesterol แต่มีโปรตีนสูง ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ส่วนใหญ่จำหน่ายในลักษณะแช่แข็ง เวลารับประทานก็อุ่นให้ร้อนเท่านั้น อย่างไรก็ตามโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัส จากกระบวนการนี้มีราคาแพงเพราะมีการผลิตหลายขั้นตอน การตลาดจำกัดอยู่เฉพาะในตลาดต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกาเท่านั้น (4)

โปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสจากกระบวนการ extrusion เป็นอาหารราคาค่อนข้างถูกเพราะผลิต จากแป้งถั่วเหลืองสกัดไขมัน มีจำหน่ายหลายขนาดหลายรูปร่างและมีคุณค่าทางโภชนาการสูง โดยทั่วไปมี โปรตีนร้อยละ 40-60 ขึ้นกับชนิดส่วนผสม มีปริมาณกรดอะมิโนที่จำเป็นเช่น lysine ระหว่าง 57-64 มิลลิกรัมต่อกรัมโปรตีน ค่า PER อยู่ระหว่าง 2.44-3.21 และไขมันร้อยละ 1 (4)

ลักษณะ (26) ได้ศึกษาคุณภาพทางโภชนาการของโปรตีนเกษตรพบว่า ความต้องการ โปรตีนจากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวของคนเท่ากับ 0.95 กรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน การดูดซึมและ การสะสมไนโตรเจนจากโปรตีนเกษตรในร่างกายต่ำกว่าไข่เพียงเล็กน้อย ผู้วิจัยวิจารณ์ว่า โปรตีนเกษตรเมื่อบริโภคไม่ทำให้เกิดอาการเบื่ออาหาร อาเจียร เวียนศีรษะ ท้องเสียหรือมีลมในท้อง ผลิตภัณฑ์จากกระบวนการ extrusion มีความชื้นต่ำประมาณร้อยละ 6-8 จึงมีอายุการเก็บ

ที่อุณหภูมิห้องประมาณ 1 ปี (4) ดังนั้นต้องแช่น้ำให้มกก่อนนำไปประกอบอาหาร เช่น พะแนง แกงเขียวหวาน ยำวันเส้น โดยใช้แทนเนื้อสัตว์ทั้งหมดหรือบางส่วน ทศนิยม (27) ทดลองใช้ โปรตีนถั่วเหลืองแปลงเนื้อสัมผัสทดแทนเนื้อสัตว์ในกุนเชียงและไส้กรอกเวียดนามพบว่าสามารถใช้ ทดแทนเนื้อหมูได้ร้อยละ 15 สำหรับกุนเชียงและร้อยละ 10 สำหรับไส้กรอกเวียดนาม เมื่อบรรจุ กุนเชียงที่ผลิตได้ในถุง PP ภายใต้สภาวะบรรยากาศปกติและเก็บที่ 30 °C ผลิตภัณฑ์มีอายุการเก็บ 18 วัน สำหรับไส้กรอกเวียดนามที่บรรจุในถุง HDPE ภายใต้สภาวะบรรยากาศปกติ เก็บที่ 4 °C มีอายุการเก็บ 14 วัน จิระศักดิ์ (28) ใช้โปรตีนถั่วเหลืองแปลงเนื้อสัมผัสโดยกระบวนการ extrusion (โปรตีนเกษตร) ทดแทนเนื้อสัตว์ในไส้กรอกแฟรงเฟอ์เตอร์ พบว่าทดแทนได้ ถึงร้อยละ 18 ของน้ำหนักเนื้อสัตว์โดยที่ผลิตภัณฑ์ยังได้รับการยอมรับด้านลักษณะปรากฏ กลิ่น รส และการยอมรับรวมจากผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์จากกระบวนการนี้ส่วนใหญ่เป็นชิ้นเล็กจึงใช้ทดแทน เนื้อสัตว์ที่ต้องหั่นหรือบดก่อนใช้งาน ดังนั้นจึงใช้ในวงจำกัดไม่สามารถทดแทนเนื้อสัตว์ในลักษณะ เป็นก้อนหรือชิ้นใหญ่ได้ kori-tofu หรือเต้าหู้แห้งเป็นตัวอย่างผลิตภัณฑ์แปลงเนื้อสัมผัส

โดยการแช่แข็งที่นิยมบริโภคมากในประเทศญี่ปุ่นเพราะมีน้ำหนักเบา เก็บไว้ได้นาน 6-12 เดือน มีโปรตีนร้อยละ 56 ไขมันร้อยละ 27 และคาร์โบไฮเดรตร้อยละ 6 สามารถเติมวิตามิน หรือสารแต่งกลิ่นรสให้คล้ายเนื้อสัตว์ได้ แต่เนื้อสัมผัสมีรูพรุนคล้ายฟองน้ำ ไม่มีเส้นใยดังนั้นจึง ไม่คล้ายเนื้อสัตว์นัก (29) สำหรับโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งที่เกิดเส้นใยสามารถ นำมาคูดน้ำคั้นในสารละลายที่มีองค์ประกอบอื่น เช่นสารให้กลิ่นรส น้ำตาลหรือเกลือได้ (30,31) แต่ยังไม่มียางานว่านำไปผลิตเป็นอาหารประเภทอื่นแต่อย่างใด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย